

at den Paagjældende begaar en borgerlig Forbrydelse, som i den offentlige Mening medfører Vanære. Forslaget gjør altsaa denne Straf i de her omhandlede Tilfælde fakultativ. Det vil ikke være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at § 40 Nr. 2 allerede i selve Lovforslaget stiller Sagen saaledes, men vi have ment, at det bør træde frem i Epitafen af Paragrafen, saaledes at det bliver aldeles klart, at Straffen i begge Tilfælde er fakultativ: at det beror paa Krigsrettens Skjøn, om den skal anvendes. Forsaavidt den høitærede Minister med Hensyn til Anvendelsen af denne Straf i det første Tilfælde, som § 40 omhandler, nemlig at Bedkommende i Tjenestetiden begaar Forbrydelser, for hvilke Straf skal bestemmes efter borgerlige Love, og som i den offentlige Mening anses som værdere, har ment, at Bestemmelsen i alt Fald burde stilles saaledes, at denne Straf ogsaa ramte ham, naar han dømmes efter de militære Love for værdere Forbrydelser, saa skal Udvalget bemærke, at der neppe i hele Straffeloven kan paavises et eneste saadant Tilfælde, hvor denne Straf kunde finde Anvendelse. Det følger af sig selv, at, hvor en Militær begaar en militær Forbrydelse, som anses for at medføre Vanære, der vil ogsaa selve Straffen være værdere; der findes ikke et eneste saadant Tilfælde i Loven, uden at Strafarbejde umiddelbart er fastsat som Straf derfor, saaledes at altsaa den Paagjældende ganske maa udtræde af Krigsmagten. Hvis det høie Thing ikke slutter sig til Udvalgets Forslag under Nr. 5, men derimod foretrækker at følge Krigsministerens Anskuelse, forekommer det os, at Loven vil indeholde en besynderlig Straf, idet den i sit almindelige Kapitel omtaler Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, men kun bringer denne Straf til Anvendelse i to ganske særlig bestemte Tilfælde. Og ser man hen til, hvilke disse Tilfælde ere, saa vil det ses, at det vistnok er Handlinger, som efter deres Natur kunne egne sig til en saadan Straf, men med Hensyn til hvilke der dog er et stort Katalog af Straffe — om jeg saa maa sige — at vælge imellem, at det synes mig besynderligt for disse to enkelte Tilfældes Skyld at optage en ganske særlig Straf.

Ganske anderledes stiller Sagen sig derimod, dersom det ærede Thing fastholder sin Anskuelse fra 2den Behandling, og Straffen altsaa kommer til at staa som en almindelig Straf, der ogsaa kan anvendes i andre Tilfælde, enten hvor Handlingens egen Bestaffenhed synes at medføre Rigtigheden deraf, eller hvor den Paagjældende ved sin Udfærd har lært Krigsretten, — om jeg maa sige — at en saadan Nedsættelse er nødvendig. Hvor virksom denne Straf tidligere har vist sig, er det ærede Thing bekendt. — Den ærede Krigsministers Forslag under Nr. 6 staar i umiddelbar Forbindelse med Forslaget under Nr. 4. Dette Forslag gaar jo nemlig ud paa, at den, der er nedsat i de Meniges 2den Klasse, af de militære Myndigheder igjen skal kunne forsettes til 1ste Klasse, naar han enten i Krigen har udmærket sig ved tapper Daad, „eller naar han efter endt Felttog i det Mindste i 6 Maaneder af sin Tjenestetid har ført et dadelfrit Levnet“. Forslaget viser umiddelbart hen til, at den Forbrydelse, som har medført Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, maa være begaaet i Krigen, idet det siger, at det enten er i Krigen eller efter endt Felttog, at den Paagjældende atter kan arbejde sig op i 1ste Klasse. Dersom den ærede Ministers Forslag under Nr. 4 ikke vedtages, antager jeg derfor, at det er hans Mening, at Forslaget under Nr. 6 ikke skal komme under Afstemning. — Der er af flere ærede Medlemmer stillet et Forslag under Nr. 7, som gaar ud paa, at den Paagjældende skal kunne komme op i 1ste Klasse ikke blot i de Tilfælde, som nævnes i Paragrafen, men ogsaa naar han „i Løbet af en hel paafølgende Indkaldelsestid“ har ført et dadelfrit Levnet. Denne Anskuelse har ikke kunnet møde nogen særdeles Modstand i Udvalget. Da Tjenestetiden nu er saa kort, have vi ment ikke at kunne gaa ud over den Termin af 3 Maaneder, som Paragrafen nu fastsætter, og vi finde det ved Siden deraf billigt, at den Paagjældende, dersom han i sin første Tjenestetid — om jeg saa maa sige — ikke har været i Stand til at arbejde sig op i 1ste Klasse, skal kunne gjøre sig værdig til atter at indtræde mellem sine